

Vážení sportovní přátelé,

scházíme se zde v Doosan Areně u příležitosti utkání 26. kola Gambrinus ligy, ve kterém tentokrát hostíme českobudějovické Dynamo. Dovolte mi, abych vás na tomto utkání co nejsrdečněji přivítal, popřál vám příjemnou podívanou a hodnotný sportovní zážitek.

Nejprve bych ale odbočil od fotbalu a ještě jednou touto cestou popřál plzeňským Indiánům k mistrovskému titulu. Bylo úžasné sledovat jejich finálovou sérii se zlínskými hokejisty. Všichni si zaslouží velký obdiv jak za předvedený výkon, tak i za nezměrnou vůli dosáhnout na samý vrchol. Mistrovský titul je podle mého v těch nejlepších rukou. Plzeňané se tak v krátké době dočkali dalšího významného sportovního úspěchu. Plzeň se stává nejen městem kultury, ale také sportu.

Od našeho posledního domácího utkání s Příbramí máme za sebou další nelehký zápas. Ten jsme sehráli v Chance areně s Jabloncem, tedy týmem, se kterým se nám letos v pohárových zápasech nedařilo. Třetí vzájemné utkání v krátké řadě za sebou však vyznělo v náš prospěch. Nutno říci, že si této výhry nesmírně vážím, neboť se nerodila lehce. Uspěli jsme i díky sto procentní koncentrovanosti a trpělivosti. Díky zisku tří bodů a remíze Sparty v utkání s Jihlavou jsme na čele tabulky získali dvoubodový náskok. Všichni si dobře uvědomujeme, že nás čeká ještě pět nesmírně náročných kol. Jihlava navíc na Letné ukázala, že ve fotbale jakékoliv předpovědi neplatí a stát se může cokoliv. Mohu slíbit za nás všechny, že uděláme maximum, abychom svůj náskok neztratili.

Už dnešní soupeř bude naší další nepříjemnou prověrkou. Jihočeši stále bojují o záchranu a každý bod má pro ně cenu zlata. To, že nás nečeká lehký tým, dokazuje i jejich nedávný výsledek, kdy dokázali plně bodovat s favorizovaným Jabloncem. Těším se, že po závěrečném hvizdu rozhodčího bude celý náš fotbalový stánek moci oslavovat další výhru a získané tři body. Děkujeme, že jste s námi.

Pavel Vrba
Hlavní trenér FC Viktoria Plzeň

VIKTORIÁN

Oficiální klubový magazín FC Viktoria Plzeň

Vydává: FC Viktoria Plzeň, Štruncovy sady 3,
301 12 Plzeň

Šéfredaktor: Pavel Pillár

Redakce: Jaromír Pech, Jiří Zákravský,

Pavel Hochman, Jan Paul

Fotografie: Jaromír Pech, archiv FC Viktoria
Plzeň, Pavel Hochman

Grafické zpracování: ARTEP reklama, spol. s r. o.

Tisk: Typos, tiskařské závody, s. r. o.

Uzávěrka čísla: 30. dubna 2013

**FILM PRO CELOU RODINU
OD 2. KVĚTNA**

PREMIÉRA 2. KVĚTNA

více informací naleznete na
www.cinestar.cz

Od panelákových bitev do pohárové Evropy

V polovině 80. let kopal do míče s kamarády mezi paneláky. Tou dobou mohl těžko tušit, že o pár let později bude sbírat úspěchy v nejvyšší slovenské soutěži. Jeho kvalitní výkony ve slovenské lize mu přinesly kromě startů za národní tým našich východních sousedů také přestup do ambiciózního Temešváru. Od léta 2011 však Marián Čišovský obléká dres plzeňské Viktorie.

Fotbalové začátky mezi paneláky

Když nějaký ten pátek zpátky dostávali kluci v Humenném za vyučenou za to, že během kopání před paneláky nastřelili sem tam auto, možná se mezi nimi pohyboval také Marián. „Opravdu jsem se fotbal začínal učit mezi paneláky. Stačilo si vzít jenom tenisky, míč a šlo se hrát. Obrovskou výhodou fotbalu podle mě je, že není tak finančně náročný,“ tvrdí. Zároveň měl v rodině také fotbalový vzor. „Hrál ho i taťka, ale nikdy nenastupoval v nějaké vyšší soutěži. Celkově jsme byli sportovně založená rodina, byť tehdejší možnosti byly úplně jiné, než které mají lidé dnes,“ říká. Dlouho tak u kopání do „kulatého nesmyslu“ pouze před domem nezůstalo. Mariánovi se zachtělo vyzkoušet si, jaké to je nastupovat za nějaký klub. Přihlásil se tak na kemp v Humenném. „Jenomže si mne napoprvé nevybrali. Nechtěl jsem ale po škole jenom sedět doma, a tak jsem se alespoň chodil na tréninky dívat. Nakonec si mě pak přeci jen trenér Ladislav Harakal vzal do týmu,“ vypráví svůj fotbalový příběh. „Tou dobou jsem chodil do třetí třídy. O dva roky později se však u nás vytvářela fotbalová třída a já ji začal navštěvovat, takže jsem se logicky fotbalu věnoval o poznání více. Vlastně byla jedna třída rovná fotbalovému týmu,“ vzpomíná na žákovská léta.

Na otočku v Košicích, jinak věrný Humennému

Humennému zůstal Marián věrný prakticky během celého působení v mládežnických výběrech. Výjimkou bylo několik týdnů strávených v dorostu Košic. „V Košicích jsem ale měl problémy, protože jsem tam nemohl sehnat školu. Tu jsem nechtěl v žádném případě zanebávat, a tak jsem se po dvou měsících vrátil zpět,“ vrací se ke své krátké anabázi v košických barvách. Od šestnácti let se pravidelně objevoval ve slovenských reprezentačních výběrech. „Vlastně mi to také hodně pomáhalo ve škole, kde mi fotbal tolerovali. Ale nestávalo se, že by nám nějakým způsobem třeba tréninky se školou kolidovaly. Když jsme měli třeba školu do dvou, tak se nám tréninky přizpůsobily, abychom je stíhali. Měli jsme je pak od tří nebo od čtyř,“ vysvětluje, jak skloubil fotbal a školní povinnosti tehdy student obchodní akademie. I Marián pak nebyl výjimkou a během žákovských a dorosteneckých let si vyzkoušel takřka všechny posty.

„Postupně jsem hrál v obraně i záloze. Nastupoval jsem také chvíli v útoku. Pravdou ale je, že jsem byl odmala vyšší postavy, a tak jsem většinou hrál obránce. A nakonec jsem u toho také zůstal,“ usmívá se. Svými výkony v dorostu si „Čišo“ v Humenném řekl o pozvánku do kabiny prvního týmu. „Bylo mi kolem sedmnácti, když si mne trenér Daňko vytáhl do áčka. Bylo to ke konci ročníku a sezóna už byla prakticky rozhodnutá, takže jsem v jednom zápase dostal příležitost,“ říká o svém debutu. V mateřském celku si také odkroutil rok povinné vojenské služby. „Mohl jsem jít do Trenčína, ale našim funkcionářů se podařilo domluvit, abych mohl zůstat v Humenném. Vlastně to fungovalo tak, že jsem šel večer do kasáren, kde jsem přespál, a ráno vyrazil normálně na trénink,“ vzpomíná s úsměvem.

V barvách Interu

První velký přestup tak Marián zaznamenal v roce 1999, kdy o něj projevil zájem bratislavský Inter. „Tam jsem odešel poté, co mi v létě skončila základní vojenská služba. Inter tehdy bojoval pravidelně o nejvyšší příčky a se mnou tam přišlo mnoho dalších hráčů. Důležitou postavou tohoto přestupu byl trenér brankářů ve slovenské reprezentaci do jedenadvaceti let Hlš, jenž zároveň právě v Interu působil. Vedení o mně řekl a rychle jsme se domluvili. Myslel jsem si, že to bude krok správným směrem,“ popisuje, jak se uskutečnil jeho odchod do slovenského hlavního města. Úspěchy, na které s Interem dosáhl, mu dávají za pravdu. „Podařilo se nám dvakrát zvítězit v lize a také jsme dvakrát brali pohár. V prvních

dvou sezónách, které jsem tam strávil, jsme tedy získali hned čtyři trofeje. Samozřejmě pro mne byly začátky těžké, protože jsem přišel v osmnácti mezi ostřílené fotbalisty. První rok jsem se oťukával a poté už začal nastupovat pravidelně. Byla to pro mne opravdová fotbalová škola,“ hodnotí své působení v bratislavském angažmá. V barvách Interu poprvé v životě přičichl k zápasům pohárové Evropy. „Dvakrát jsme hráli předkolo Ligy mistrů. První rok nás vyřadil francouzský Olympique Lyon, byť jsme s ním sehráli docela vyrovnané duely. Rok nato jsme měli Rosenborg Trondheim a doma jsme do poslední minuty vedli 3:1. Poté jsme si vstřelili vlastní branku a nakonec se proti nám kopala penalta. Takže to nakonec skončilo remízovým výsledkem. V Norsku nás však Rosenborg jasně porazil,“ líčí svá první rendezvous s evropskými poháry.

V dresu slovenské reprezentace nejenom na olympiádě

V období, kdy hájil čest a slávu Interu, nechyběl také ve slovenské reprezentačním výběru do jedenadvaceti let. Na evropském šampionátu v roce 2000 obsadili slovenští mladíci vynikající čtvrtou příčku. „Toto mistrovství pro nás bylo velkou motivací, protože se hrálo na Slovensku a zároveň sloužilo jako kvalifikace na olympijské hry. Turnaj byl také skvělý z hlediska diváků, kteří nám neuvěřitelně fandili. Na první utkání ve skupině s Tureckem jich bylo v hledišti šest tisíc, proti Itálii už deset a na utkání s Anglií přišlo hned šestnáct tisíc,“ líčí nadšeně klání v základní skupině. „Nakonec nám finále uteklo o skóre. Pouze o jednu jedinou branku měli na svém kontě více Italové. Jen si představte, že by bylo finále mist-

rovství Evropy Česko – Slovensko,“ říká. Nicméně čtvrté místo znamenalo postup Slovenska na olympiádu do australského Sydney. „Trošku byl problém v tom, že se olympijské hry konají ve chvíli, kdy už týmy začínají hrát evropské poháry. Slovenské kluby tak nakonec odmítly pustit své nejlepší hráče, takže jsme tam nejeli v té nejsilnější možné sestavě. Byla to škoda. Myslím si, že bychom s nimi asi mohli ze skupiny postoupit,“ vzpomíná. „Být součástí olympijských her je nádherný pocit a bylo to pro mne obrovským zážitkem. Sice jsme tam nezažili tak skvělé účinkování jako na předchozím mistrovství Evropy, ale byla to prostě olympiáda,“ rozvypráví se o své účasti na sportovním svátku. V roce 2002 pak nastoupil ke svému debutu v dresu seniorského národního týmu. „Poprvé jsem hrál v utkání v Íránu, které jsme vyhráli 3:2. Poté jsem odehrál ještě pár dalších zápasů a na chvíli jsem z reprezentace vypadl. Vrátil jsem se tam v roce 2008. V týmu, který nakonec postoupil na mistrovství světa v Jihoafrické republice, jsem byl pravidelně. Nastupoval jsem ale pouze do přípravných utkání, v kvalifikačních jsem byl na lavičce. Bohužel jsem o šampionát přišel kvůli operaci kolene,“ představuje svou reprezentační kariéru. „A nyní jsem se vlastně do reprezentace vrátil,“ doplňuje.

Sběratel úspěchů s Žilinou a Petržalkou

Povídáním o reprezentaci jsme trochu předběhli dobu. Vraťme se nyní do léta roku 2004. „Inter začal mít problémy a finanční situace tam už nebyla tak stabilizovaná jako v počátcích mého angažmá. Na začátku sezóny 2004/05 jsem obdržel nabídku, zda bych nechtěl

přestoupit do Žiliny, která měla vysoké ambice. Rozhodl jsem se tak pro přestup,“ vysvětluje změnu fotbalové adresy. „Žilina se prezentovala líbivým kombinačním a útočným fotbalem. Stříleli jsme mnoho branek a to se mi líbilo. Sám jsem jich ve své první sezóně v Žilině zaznamenal devět, což je na obránce docela slušný počet,“ směje se. Mariánovi se v Žilině opravdu dařilo, ale v zimní přestávce ročníku 2005/06 znovu měnil v rámci slovenské nejvyšší soutěže své působiště. „Žilina se totiž dohodla na mém přestupu s Artmedií, aniž by o tom něco řekla mně. Až poté to řešili se mnou. Tohoto kroku vůbec nelituji. Přišel jsem do nového týmu, nabíral nové zkušenosti. Také jsem znovu zvítězil v lize i v poháru,“ říká ke svému angažmá v Petržalce. O tom, že bylo Mariánovo působení v dalším bratislavském klubu úspěšné, svědčí také následující individuální ocenění tohoto beka. „Na Slovensku novináři společně s trenéry vybírají nejlepší jedenáctku sezóny. V posledních třech ročnících, které jsem v naší lize odehrál, jsem v ní vždy byl,“ pochlubí se.

Za zahraničním angažmá do Temešváru

Není se tak čemu divit, že po službách šikovného stopera Petržalky zatoužily zahraniční kluby. A Marián se působení mimo Slovensko také nebránil. „V roce 2008 jsem obdržel nabídku, zda bych nechtěl odejít do Temešváru. Zpočátku jsem si říkal, že to je Rumunsko a obával jsem se toho. Na druhou stranu jsem měl ale informace od svých bývalých spoluhráčů, kteří tam dříve působili,“ vypráví, co se mu honilo hlavou, když Temešvár projevil zájem o jeho služby. „V okamžiku, kdy se kluby domluvily, rozhodl jsem se pro přestup. Pomohlo také, že o mne stál přímo trenér Uhrin, jenž v Temešváru tehdy působil. Tohoto kroku jsem nikdy nelitoval, v Rumunsku jsem strávil tři nádherné roky,“ tvrdí. Úspěchy přišly také v zahraničí. „Hned v prvním roce jsme se stali rumunskými vicemistry a hráli jsme kvalifikaci o Evropskou ligu proti Shakhtaru Doněck, který o rok dříve vyhrál Pohár UEFA. K překvapení všech se nám ho podařilo vyřadit a postoupit do základní skupiny. Byly to velmi příjemné pocity, ale bohužel jsem poté do bojů ve skupině nezasáhl, protože jsem si zranil koleno a nemohl půl roku hrát,“ hlásí smutně. Temešvár nakonec opustil v létě 2012 z důvodů nefotbalových. „Co se fotbalu týká, tak tam bylo vše výborné. Jenomže mimofotbalové věci nefungovaly. I Temešvár zasáhla hospodářská krize. I když si

myslím, že to spíše byla taková časovaná bomba a muselo k tomu dojít. Klub měl obrovské dluhy a vůbec se nezdálo, že by to řešil. Přišlo mi to hodně amatérské. Domnívám se, že takovéto věci by měly v klubu, který chce hrát o nejvyšší příčky, fungovat," vysvětluje.

S Viktorií v Lize mistrů

Z Rumunska tak Marián odcházel jako fotbalista bez smlouvy a měl volnou ruku v tom, kam zamíří. Z možností, které měl, se rozhodl pro plzeňskou Viktorku. „Pro Plzeň hrálo hrozně moc věcí. Jednou z nich byla také přestavba stadionu, která právě probíhala a vytvořila zde o poznání fotbalovější prostředí. Když sedí diváci kousek od hřiště, je to úplně jiné. A když vás ještě povzbuzují? Je to něco úžasného, co vás žene dopředu a na hřišti se cítíte o mnoho lépe," pochvaluje si. Do kabiny i základní jedenáctky Viktorky zapadl okamžitě bez sebemenších problémů. „První utkání za Plzeň jsem odehrál v Arménii. Mé angažmá ve Viktorce se tak nastartovalo fantasticky. Když jsme šli na Pyunik, byla určitě cítit nervozita, protože jsme hráli v neznámém prostředí. Na každém bylo vidět očekávání. Zahráli jsme tam nakonec skvěle a výborně vykročili do sezóny," vybavuje si svůj debut. „Následně jsme odehráli velmi náročné zápasy proti těžkým soupeřům. Třeba si vybavuji obtížný první poločas doma s Trondheimem. Nakonec jsme postoupili i přes něj. Vyvrcholením kvalifikace bylo vítězné dvojutkáni s Kodaní. Právě domácí zápas proti tomuto soupeři pro mě byl jedním z nejhezčích momentů sezóny," popisuje cestu Viktorie do Champions League. „Byl jsem moc rád, že jsem si mohl zahrát základní skupinu Ligy mistrů. Předtím jsem se o to pokoušel snad pětkrát a nikdy se mi to nepodařilo," dodává. Není tak divu, že si Marián užil každý zápas vele-slavné pohárové soutěže. „Utkání na Barceloně, v Miláně nebo doma s AC byla úžasná. Člověk je prostě má stále v hlavě. Třeba domácí obrat s Milánem je opravdu památný moment," vzpomíná nadšeně. V Gambrinus lize nakonec v loňském roce obsadila Viktorka třetí místo. „V tomto ohledu nebyla sezóna úspěšná, protože jsme nedosáhli toho, čeho jsme dosáhnout chtěli. Mám na mysli

ligový titul. Nezískali jsme ho a od toho se vše odvíjí, i když jsme byli blízko a měli v posledním utkání ročníku možnost otočit vše na svou stranu," tvrdí. V posledním střetnutí předchozí sezóny musela Viktorka na půdě Liberce, aby získala ligový primát, zvítězit. Pod Ještědem však uhrála bezbrankový výsledek. „I když jsme měli v Liberci příležitost získat titul, musíme si uvědomit, že to nebylo pouze o tomto utkání. Liga je dlouhodobou soutěží a my jsme ztratili body před tímto duelem. Mohl to být takový happy end, ale nakonec se nekonal," říká.

Pouť Evropskou ligu

V letošním ročníku viktoriáni nebojovali v předkolech o Champions League, ale o Evropskou ligu. „Je to fantastická soutěž, stejně náročná jako Liga mistrů. Jen není tak sledovaná a v tom je hlavní rozdíl. Kvalitou týmů jsou tyto soutěže srovnatelné, ale Liga mistrů má o mnoho větší kredit. Možná by se to v českém prostředí dalo přirovnat k prestiži zdejší ligy a poháru," tvrdí. Kvůli zranění nakonec nemohl Marián naskočit v úvodních předkolech. „Když jsme hráli s týmy z Gruzie a Polska, bylo na klucích vidět, že předchozí rok nám strašně moc pomohl a jednoznačně jsme to zvládli, což v českých a slovenských poměrech tak často vidět není," domnívá se. Premiéru v sezóně 2012/13 tak zaznamenal až v domácím odvetě

s Lokerenem. „Bylo to trochu složité. Franta Ševinský byl zápas předtím vyloučen, Lukáš Hejda se zranil na tréninku. Dva dny před utkáním se tak řešil post druhého stopera. Jestli už budu moci hrát já nebo se tam posune David Limberský," prozrazuje. Nakonec Plzeňané v tomto důležitém utkání s týmem z Flander zvítězili 1:0 a probjovali se do základní skupiny Evropské ligy. Z ní následně po vynikajících výkonech postoupili do jarní fáze soutěže z první příčky, když za sebou nechali i předchozího vítěze této slavné soutěže, Atlético Madrid. Prvním jarním sokem Viktorky v evropských pohárech byla Neapol. „K zápasům s ní jsme směřovali celou zimní přípravu. Odehráli jsme v ní náročná střetnutí a porazili jsme třeba Lokomotiv Moskva. Také po předchozích výsledcích ve skupině, kdy jsme zvítězili nad Atléticem, nejdete do utkání v poraženecké náladě. Určitě jsme věděli, že nejsme žádnými favority. Byli jsme si

ale vědomi toho, že můžeme překvapit. Podařilo se nám to dokonce," usmívá se při vzpomínce na vyřazení SSC Neapol. Následně čekalo na Západočechy osmifinále Evropské ligy proti Fenerbahce. Nakonec jedna jediná branka rozhodla o tom, že se Viktorka s pohárovou soutěží musela rozloučit. „Člověka to určitě trochu zamrzí. Z těchto dvou zápasů se dalo vytěžit více. Možná jsme měli příliš velký respekt v domácím střetnutí. Už to tak vypadá, že je pro nás výhodou začínat venku. O tom jsme se mohli přesvědčit s Neapolí, kterou jsme na jejich stadionu zaskočili. Proti Fenerbahce jsme možná nechtěli hrát tak otevřenou partii a domácí utkání nám vý-

sledkově nevyšlo. Museli jsme to pak dohánět v odvetě a postup byl nakonec tak blízko. Myslím si, že Fenerbahce nebylo nad naše síly, ale bylo v tomto dvojutkáni úspěšnější a také šťastnější," ohlíží se za bitvou i istanbulským velkoklubem. I přes náročný program, který Viktorka v letošním ročníku má, Marián odmítá, že by během sezóny pociťoval nějakou větší únavu. „Trénujeme v podstatě celý rok a na takto náročný program se připravujeme. Musíme to zvládat," tvrdí. Nyní se však již Plzeňané mohou soustředit pouze na boj o ligový titul. „Bude to zajímavé. Sparta bude čekat na to, jaké budou naše výsledky. My naopak budeme sledovat ji. Možná se do toho ještě pokusí vložit Jablonec nebo Olomouc. Bude to ale záležet hlavně na nás. Pokud zvládneme závěr ligy podobně jako zápasy v evropských pohárech, můžeme být úspěšní," přemýšlí o finální fázi Gambrinus ligy.

Domácí pohoda

Občas se stane, že i Viktorce nějaký zápas nevyjde. „Když přijde neúspěšný výsledek a člověk je z toho zklamaný, snažím se tyto pocity nenosit mimo stadion. Pokouším se být stále pozitivní, ale někdy to nejde a zklamání člověk přenáší na své blízké. Naopak se tedy snažím být dobře naladěný a nosit si dobrou náladu z do-

PLZEŇ - Borská pole

NOVĚ OTEVŘENO!

Folmavská ulice – Borská pole
www.bauhaus.cz • tel.: 377 012 911

mova na hřiště," prozrazuje, co mu dodává pozitivní energii. Doma dělají Mariánovi společnost manželka Martina a synové Maroš a Martin. „S manželkou se znám od osmnácti. Od té doby jsme také spolu a v roce 2005 jsme se vzali. O rok později se nám narodil Maroš a tři roky po něm Martin," prozrazuje. Této čtveřici se Plzeň zalíbila opravdu rychle. „Po třech letech v Rumunsku si tu rodina zvykla velmi dobře. Jsme tu opravdu šťastní. Chlapci navštěvují školku, manželka si tu našla také nějaké aktivity. Česko je zároveň podobné, co se krajiny týká, Slovensku. O žádné jazykové bariéry pak nemůžeme mluvit. Zažíváme opravdu dobré období," pochvaluje si. Pokud Marián netráví čas na fotbalových trávnících, věnuje se svým nejbližším. „Nejbliže od domova máme zoo, kde jsou pro nás asi největší atrakcí tučňáci, a dino-park. Trávíme tam hodně času. Máme také krásné prostředí kolem

stadionu, takže chodíme po různých hřištích a podobně. Plzeň je, co se pohody a rodinného života týká, strašně příjemná," pochvaluje si západočeskou metropoli. Že by však z kluků již nyní rostli fotbalisté, odmítá. „Staršího fotbal moc nebaví. Maximálně v případě, že si kope se mnou. Ale já jsem také začal hrát až v osmi letech. Necháme tomu volný průběh, určitě je nebudeme do ničeho nutit," říká rezolutně. Do rodného Humenného se pak Marián opravdu moc často nepodívá. „Dostanu se tam pouze tehdy, když mám dlouhé volno. Ale na to jsou už naši zvyklí. Od dvaceti roků jsem bydlel pět set kilometrů od domova. Rodiče nás ale jezdí často do Plzně navštěvovat. Byli se také podívat na našem utkání v Neapoli. Rádi si takový výlet udělají," tvrdí. Nejenom oni by pak chtěli sledovat tým Mariána Čišovského, jak vítězí v zápasech Gambrinus ligy i evropských pohárů.

NA PARKÁNU Šenk

Prožijte jedinečný zážitek v Šenku na Parkánu

- Nefiltrovaný Pilsner Urquell
- Vytápěná veranda s celoročním provozem
- Krytá terasa s grilem
- Letní zahrádka
- Wi-fi připojení zdarma
- TV projekce sportovních přenosů

- Těsná blízkost parkování v parkovacím domě Na Rychtářce
- Skupinová menu
- Firemní a rodinné oslavy
- Profesionální catering

Otevírací doba
Po - St 11,00 - 23,00
Čt 11,00 - 24,00
Pá - So 11,00 - 01,00
Ne 11,00 - 22,00

Veslavínova 59/4, Plzeň, ČR
telefon: +420 377 324 485
E-mail: info@naparkanu.com
www.naparkanu.com

Přijďte ochutnat **NOVINKY**
z našich jídelních lístků

U NÁS
PLZEŇ
CHUTNÁ

Na Spilce

Vítejte v jedné z největších českých pivnic

- Nepasterizovaný Pilsner Urquell
- 7 druhů čepovaných piv
- Venkovní zahradní restaurace
- Velký dětský koutek
- Parkování v areálu pivovaru zdarma
- Nekuřácká část
- Samostatné salonky
- Wi-fi připojení zdarma
- Velkoplošná projekce
- Svatební hostiny
- Firemní večírky
- Rodinné oslavy
- Profesionální catering

Otevírací doba
Po - Čt, Ne: 11,00 - 22,00
Pá - So 11,00 - 23,00
U Prazdroje 7, Plzeň, ČR
telefon: +420 377 062 755
E-mail: naspilce@naspilce.com
www.naspilce.com

Vychutnejte si tradici v nejstarší pivnici v Plzni

- Nepasterizovaný Pilsner Urquell
- Letní zahrádka
- Samostatný salonek
- Dětský koutek
- Wi-fi připojení zdarma
- TV projekce sportovních přenosů
- Penzion se stylovými pokoji a parkovištěm
- Skupinová menu
- Firemní a rodinné oslavy
- Profesionální catering

Otevírací doba:
Po - Čt: 11,00 - 23,00
Pá - So 11,00 - 24,00
Ne 11,00 - 22,00
Pražská 8, Plzeň, ČR
telefon: +420 377 235 476
E-mail: info@usalzmannu.com
www.usalzmannu.com

expert **K+B Elektro**

Plzeň - Obchodní centrum AREA BORY

Tel.: 377 420 585, e-mail: plzen@expert.cz • Otevírací doba: Po - Ne 9 - 20 hod.

Široký sortiment elektro a navíc i exkluzivní značky

Miele

 YAMAHA

www.expert.cz

Příbram dlouho vzdorovala, nakonec ale podlehla

Nelehké utkání čekalo v rámci 24. kola na plzeňské fotbalisty. Soupeřem jim byla Příbram, která v předchozích čtyřech zápasech pod vedením trenéra Františka Straky neprohrála. Svoji kvalitu a odhodlání předváděla i v Plzni po dlouhé minuty.

Už po pěti minutách hry vyzkoušel pozornost Matúše Kozáčika ex-viktorián Lukáš Pleško. Po dvaceti minutách hry se protlačil na desítku Michal Ďuriš, ale zakončil vysoko nad branku. Dvě minuty nato vybojoval balón v šestnáctce hostů Radim Řezník. Následoval centr Marka Bakoše na zadní tyč. V následné strkanici před odkrytou brankou měli více štěstí Příbramští, kteří míč s vypětím všech sil odpálili do zámezí. Ve 40 minutě se blýskl na druhé polovině hrací plochy výborným zásahem Aleš Hruška, který vykopl na rohový kop střelou Jana Kovaříka na bližší tyč. Po rohu nejprve hlavičkoval Václav Procházka, jenž posunul míč na malé vápno. Tam již číhal na svou šanci Lukáš Hejda, který z bezprostřední blízkosti hlavou dopravil míč za Hruškova záda. Svůj první start za Viktorku v ligovém klání v základní jedenáctce tak oslavil premiérovou trefovou v plzeňských barvách. 1:0 pro Viktorii!

Tři minuty po návratu z kabin byli viktoriáni blízko druhému gólu. Marek Bakoš, jenž proti Příbrami odehrál svůj stý zápas v české nejvyšší soutěži, hlavičkoval z deseti metrů, ale Hruškova robinsonáda zabránila tomu, aby se míč třepotal v příbramské síti po druhé. V 77. minutě měla Viktorka výhodu rohového kopu. K exekuci se postavil Pavel Horváth, jeho spoluhráči se začali tlačit před

Hrušku. Nakonec do klubka hráčů v malém vápně Středočechů míč putoval a příbramský David Střihavka ho tečoval tak nešťastně, že rozvlnil síť za Hruškovými zády. 2:0! Příbram se pokusila odpovědět hlavičkou Tomáše Krbečka, dalšího z bývalých plzeňských fotbalistů. Marně.

„První gól pro mě znamená hodně. Určitě nám v utkání velmi pomohl,“ přiznal po utkání Lukáš Hejda. Shodou okolností právě v dresu Příbrami v loňském ročníku ještě tento talentovaný stoper nastupoval. „Asi to nikdo takto neplánoval. Byl jsem v pozici, že musím čekat na šanci. Ta přišla právě proti Příbrami. Jsem za to rád. A že jsem vstřelil branku? To už je něco navíc,“ usmíval se. Jak viděl autor uvedeného momentu svůj zásah? „S Vencou Procházkou jsme se domlouvali, jak si to rozdělíme. Kdo půjde na zadní a kdo na přední tyč. Kluci to vůbec nečekali, vyplaval jsem na zadní tyči zcela volný. Už mi pouze zbývalo to doklepnout,“ popisoval svoji branku.

FC Viktoria Plzeň – 1. FK Příbram 2:0 (1:0)

Branky: 41. Hejda, 77. vlastní

ŽK: Dejmek, Valenta, Tarczal

Rozhodčí: Jan Jílek – Kryštof Mencl, Petr Blažej

Diváci: 8 812

FC Viktoria Plzeň: Kozáčik – Řezník, Hejda, Procházka, Limberský – Darida, Horváth – Ďuriš (68. Rajtoral), Kolář (72. Tecl), Kovařík (87. Fillo) – Bakoš. **Trenér Pavel Vrba**
1. FK Příbram: Hruška – Jugas, Mišun, Dejmek, Pleško – Pilík, Koukal, Aziz, Tarczal, Valenta (70. Krbeček) – Střihavka. **Trenér František Straka**

Tři body z Jablonce znamenaly dvoubodový trhák

Veledůležité vítězství přivezli plzeňští fotbalisté minulou sobotu z Jablonce. Zatímco v poháru dvakrát s tímto nepříjemným soupeřem prohráli, ligový duel získali na svoji stranu a po remíze Sparty s Jihlavou upevnili svoji pozici v tabulce.

Od prvních minut bylo zřejmé, že oba soupeři nehodlají pouze bránit a tak byl k vidění dynamický a útočný fotbal. Na první gólovou příležitost se čekalo až do sedmadvacáté minuty. Po rychlém brejku dokázal Tomáš Čížek umístěnou střelou do protipohybu překonat Matúše Kozáčika. Viktorka však dokázala rychle odpovědět, když si na ne úplně povedenou střelu Vladimíra Daridy dokázal výborně naběhnout Daniel Kolář a střelou pod břevno překonal domácího gólmana Špita. V závěru poločasu si Viktorka i díky sérii rohových kopů vytvořila slibný tlak, ale nedokázala z něj vytěžit výraznější gólovou příležitost.

V úvodu druhé části páčil nebezpečně Vladimír Darida, jen díky teči domácího obránce střela neskončila brankou. Z následného rohového kopu už však Viktorka udeřila, když se ve vápně po skrumáži dostal míč k Václavu Procházce, který v nelehké pozici dokázal míč propasírovat do branky 1:2! O dvě minuty později měl velice slibnou pozici i Radim Řezník, ale jeho pokus zblokovali domácí. Další z nebezpečných protiútoků, po výborném centru Mariána Čišovského, zakončil Marek Bakoš. V samotném závěru již hráči Viktorky zkušeně kontrolovali hru a nedali domácím ani sebemenší

naději na zdramatizování utkání. Viktoriáni tak po závěrečném hvizdu mohli slavit velice cenné vítězství.

„Úvod byl vyrovnaný a obě mužstva čekala na chybu soupeře. Tu první jsme bohužel udělali my. Naštěstí jsme ještě do konce poločasu dokázali vyrovnat na 1:1,“ přiznal před novináři trenér Pavel Vrba. „Druhý poločas byl otevřenější. Dvakrát jsme dokázali být důraznější ve velkém vápně a dali jsme dvě branky.“ Viktorka si tak po zaváhání Sparty, která na domácím hřišti remizovala s Jihlavou, vytvořila dvoubodový náskok. „Všichni víme, že nás čeká ještě pět kol a Jihlava ukázala, že se může stát cokoliv. Samozřejmě je výhoda to, že máme o dva body víc. Od teď se musíme soustředit pouze na sebe a nedívat se dozadu,“ dodal

FK Baumit Jablonec – FC Viktoria Plzeň 1:3 (1:1)

Branky: 27. Čížek – 34. Kolář, 51. Procházka, 79. Bakoš

Rozhodčí: Jech – Filípek, Štěrba

ŽK: Čížek, Piták, Loučka

FK Baumit Jablonec: Špit – Kysela, Beneš, Rossi, Eliáš – Loučka, Kopic, Vaněk, Zoubele, Piták (64. Hubník) – Čížek (75. Třešňák) – trenér Václav Kotal

FC Viktoria Plzeň: Kozáčik – Řezník, Čišovský, Procházka, Limberský – Darida, Horváth (89. Hejda), Rajtoral, Kolář (78. Ďuriš), Kovařík – Tecl (66. Bakoš) – trenér Pavel Vrba

Střípky ze vzájemných zápasů s SK Dynamo České Budějovice

Březen 1965: Galapředstavení Bohatého v Lučňí

Druholigová sezona 1964 - 1965 byla ve znamení urputného souboje o první postupovou příčku mezi plzeňským Spartakem a Slavií. Po podzimu byla v čele s minimálním náskokem Plzeň a v prvním jarním kole hostil Spartak v Lučňí ulici na výborně připravené škváře Dynamo České Budějovice. V zimní přestávce mužstvo posílili Milan Sirý z Ostravy, Jaroslav Svidenský z K. Varů, Miloslav Ziegler právě z Českých Budějovic a Karel Steinigel z pražské Sparty. Domácí borci rozpoutali od první minuty na hřišti doslova peklo. První gól vstřelil hlavou novic Ziegler. Potom převzal na půlící čáře míč Zdeněk Bohatý, rychle s ním proběhl přes několik bránících hráčů a z hranice velkého vápna vymetl šibenici. A ještě do poločasu přidal třetí gól Standa Štrunc. Spartak vyhrál 3:0, nejlepším hráčem byl střední útočník Bohatý. Plzeň ale nakonec nepostoupila, v tabulce ji předběhla Slavia.

Květen 1987: Hora smůly proti Škodovce

Sezona 1986 - 1987 byla pro Škodovku opět prvoligová a České Budějovice hrály nejvyšší soutěž druhý rok v řadě. Na podzim v Českých Budějovicích prohrála Plzeň gólem svého bývalého hráče Sokola 0:1 a ve třináctém kole chystala ve Štruncových sadech odvetu. Trenér Václav Rys postavil k boji odhodlané mužstvo Lavička - Kamiš, J. Sloup, Kalabus, Kopřiva - Paul, Chaloupka (46. Rosa), Kovačič - Čermák, Vašák, Homola. Z úvodního tlaku domácí neskórovali, naopak nevděčník Sokol zajistil z přísné penalty Jihočechům vedení. Po obrátce přišel velký nápor

Škodovky. Šutér Čermák sice spálil dvě jasné tutovky, ale v 68. minutě Vašák konečně vyrovnal. Za chvíli Kovačič nádhernou střelou vstřelil druhý gól, domácí jásali a směřovali do středu hřiště k výkopu. Rozhodčí Hora ovšem na pokyn asistenta na lajně odpískal ofsajd. To však ještě nebyl smůly konec. V 91. minutě unikl další ex - Plzeňan Orlíček, přihrál Sokolovi, a ten nezaváhal. Kdyby však Plzeň zmíněné utkání vyhrála, zřejmě by se mezi elitou udržela.

Září 1993: Dvě remízy a páté místo v lize

Nováček uhrál výbornou pátou příčku. Taková byla stručná bilance plzeňské Viktorie v prvoligové sezoně 1993 - 1994. Do Štruncových sadů přijely České Budějovice už ve čtvrtém kole. Po dvou minutách hry unikl po křídle Švejdlík, jeho centr perfektně trefil budějovický Valachovič a placírkou překonal vlastního brankáře. V 18. minutě

kopl výborně trestný kop Dan Šmejkal a plzeňští vedli už 2:0. Ještě do přestávky však Vácha snížil a v 67. minutě Žák vyrovnal. Viktoria se sice zmožila na závěrečný nápor, ale hostující svatyně byla pro ni už zakletá. Do jarní odvety v Českých Budějovicích nastoupila Viktoria odhodlaná bodovat a nakonec díky dokonalé a nekompromisní defenzivě uhrála bezbrankovou remízu. Viktoria nakonec skončila pátá se stejným počtem bodů jako šesté České Budějovice, ale měla lepší skóre.

Chcete pracovat v Doosan Škoda Power?

Ve společnosti s tradicí a silným zázemím globálně působícího koncernu Doosan?

HLEDÁME OPERÁTORY NC STROJŮ na karusel, soustruh a horizontku!

Náplň práce:

- Obsluha NC stroje, řídicí systém Sinumerik 840D.
- Přesná práce v kusové výrobě částí parních turbín dle výkresové dokumentace.
- Zkušenost se složitějším upínáním obrobků vítána.
- Třisměnný, popř. nepřetržitý provoz.

Požadujeme:

- SPŠ, SOU - obráběč kovů
- praxe v oboru min. 2 roky
- orientace v technických výkresech
- znalost obráběcích strojů
- znalost měření v technické praxi
- zodpovědnost a spolehlivost

Nabízíme:

- zázemí stabilní společnosti
- zajímavé finanční ohodnocení
- možnost technického i profesionálního růstu
- nadstandardní příplatky za směnnost
- 5 týdnů dovolené
- dotované firemní stravování
- širokou škálu finančních i nefinančních výhod

V případě zájmu zašlete životopis přes odpovědní formulář na našich kariérních webových stránkách <http://doosanskoda.jobs.cz/> nebo jej zanepte na recepci společnosti Doosan Škoda Power s.r.o.

Více informací na www.doosanskoda.com

Doosan Škoda Power

Jiří Sloup řádl na San Siru, teď slaví šedesátku

Ve více než stoleté historii plzeňské Viktorie bylo málo fotbalistů takových kvalit, jako Jiří Sloup, který oslavil 30. dubna šedesáté narozeniny. Připomeňme si kariéru dlouholeté plzeňské opory, mistra republiky i reprezentanta Československa. Pochází z rozvětvené fotbalové rodiny Sloupů. Kdysi dávno byli slavní Josef Sloup („Štaplík“), Rudolf Sloup („Štapl“), kteří i reprezentovali. Po druhé světové válce slávu rodiny Sloupů rozšířili Rudolf, Zdeněk a Karel, všichni oblékali dres Viktorie, Škody nebo Spartaku. Z tohoto fotbalového klanu je i Jiří Sloup, jehož otec Josef je bratrem Karla Sloupa.

Jiří Sloup se narodil 30. dubna 1953. Fotbalovou abecedu začal poznávat v Sokole Plzeň - Letná, kde hrál od žáků, za dorost i za dospělé. Rok před nástupem na základní vojenskou službu přestoupil do ČSAD Plzeň (dnes SK Smíchov), kde okusil jak chutná divize dospělých. Slušivou vojenskou uniformu barvy khaki oblékal v letech 1974–76 v Dukle Tábor, kde se z něj postupně stával obávaný kanonýr. Tábor hrál třetí ligu a za sezonu 1975–76 nastřílel úctyhodných 22 gólů! Každý takový střelec se stal okamžitě potencionální posilou řady prvoligových klubů. Jen kdyby se ho podařilo ještě tak získat... V plzeňské Škodě tehdy trénoval Tomáš Pospíchal, který obdivoval u Jiřího Sloupa především jeho tvrdost, důraz a výbornou střelu. Proto také přišel do Škodovky a s ním i Jan Berger, Michal Jelínek, Lubomír Rejda a Pavel Karafiát. To všechno se stalo v červenci 1976, kdy vedení klubu zřejmě na posílách vůbec nešetřilo.

Premiérový ligový duel za Škodovku sehrál v prvním kole 18. srpna 1976 v Teplicích, kde plzeňský tým remizoval 1:1 a Jiří Sloup nastoupil na posledních patnáct minut do útoku za Jelínka. Nejdřív začal nastupovat na postu levého křídla, ale po pár zápasech se přesunul na místo záložníka, které začal střídát se stoperem. To mu vyhovovalo, neboť ze zadní linie nebezpečně ostřeloval strážce prvoligových svatyní. V říjnu 1976 také vstřelil první ligový gól, který by

mohl aspirovat na gól roku. Plzeň hrála doma se Žilinou, vyhrála 2:0 a o druhé brance tehdejší Pravda napsala: „Převaha Plzně sílila a byla korunována dlouho nevídanou střelou, kterou ze 35 metrů vyslal Sloup pod břevno do šibenic tak prudce, že brankář Murárik ani nezareagoval.“ V listopadu téhož roku vyhrála Škoda hodně překvapivě v Košicích na VSS divokým skóre 6:3, Jiří Sloup dal opět krásný gól a Československý sport druhý den napsal: „Plzeň podala výborný kolektivní výkon, podložený bojovností, fotbalovým umem a příkladnou střeleckou pohotovostí. Nejlepším hráčem na hřišti byl Sloup.“ Na podzim nastřílel čtyři góly, v dobrých výkonech pokračoval i v jarní části a měl velký podíl na konečném šestém místě.

V sestavě Škodovky měl stálé místo i v dalších sezonách. K důrazu, tvrdosti, pohotové, tvrdé střeže levačkou a solidní technice přidal i přehled ve hře, taktickou vyzrállost a výbornou fyzickou kondici. Po sestupu Plzně z první ligy v roce 1980 střílel exportní góly i v druholigové společnosti. V lednu 1982 mu nabídli místo ve svém celku pražští Bohemians. Podruhé se tak Jiří Sloup setkal s koučem Tomášem Pospíchálem. Ten chtěl ve Vršovicích vybudovat mužstvo evropského formátu, a plzeňský dlouhán se mu náramně hodil do koncepce. Sloup měl obavy, jak ho vynikající kolektiv přijme, navíc přišel do Bohemky i přes odpor některých tamních funkcionářů, ale všechno dopadlo nad očekávání velmi dobře. Rázem se stal osobností nového týmu a nakonec i celé první ligy. Vznikla vynikající záložní řada Zelenský - Sloup - Bičovský - Chaloupka a na podzim 1982 měl Jiří Sloup zřejmě životní formu. Klokani hráli moderní totální fotbal, vysoce kolektivní, vedli ligu a řádili i v Poháru UEFA. Vyřadili bez porážky Austrii Vídeň, Saint Etienne, Servette Ženeva, Dundee United a Sloup dával po gólu Rakušanům a Švýcarům.

V jarním semifinále proti Anderlechtu pro zranění nenastoupil a snad i proto byli Bohemians vyřazeni.

Vynikající výkony přivedly Jiřího Sloupa i do národního mužstva Československa, které trénoval František Havránek a do sestavy si vybral hodně hráčů z vršovického klubu. Reprezentační debut měl Jirka jak se patří. V listopadu 1982 hrál Československo v kvalifikaci pro ME v Miláně s Itálií, která se pyšnila čerstvým titulem mistra světa a nic jiného než výhru si nepřipouštěla. Přes 80 000 diváků na San Siru však bylo dokonale šokováno. Domáci sice 1:0 vedli, ale ve 27. minutě Sloup prudkou bombou z voleje překonal legendárního Dino Zoffa a vyrovnal. Po obrátce šla Itálie opět do vedení, osmnáct minut před koncem však prošel Sloup celým hřištěm, do uličky poslal ideální míč Chaloupkovi, který srovnal na konečných 2:2. Jiří Sloup byl na těžkém, vodou nasáklém terénu nejlepším na hřišti. „Sloup stejně skvěle bránil, jako útočil, odzbrojoval Italy v poli způsobem, který je nejednou přivedl do varu,“ napsal fotbalový expert Jaroslav Šálek v Mladé frontě. Po tomto vynikajícím debutu reprezentoval ještě sedmkrát.

Velmi dobrou sezonu 1982 - 83 dotáhli Bohemians do úspěšného konce a stali se mistrem Československa. Celé jaro sice Jiří Sloup pro zranění nehrál, ale jeho podíl na zisku mistrovského titulu byl velký. Také další dvě sezony patřil k oporám populárních zelenobílých klokánů. V PMEZ nebo Poháru UEFA si zahrál například proti Rapidu Vídeň, Ajaxu Amsterdam a Tottenhamu. V pohárech střílel i rozhodující góly a patřil nadále ke klíčovým hráčům Boheminas. V létě roku 1985 se vrátil do Plzně. Tehdy dvaatřicetiletý borec uvedl i důvody, které ho k návratu vedly: „Rád jsem se vrátil domů jednak proto, že mě potřebuje rodina, jednak s vědomím, že bych mohl pomoci trenéru Rubášovi a celému mužstvu k návratu do první ligy.“ Ten se povedl hned následujícího roku a Jiří Sloup ve stoperské dvojici s Milanem Formanem se stal opět prvoligovou oporou. Navíc ještě střílel v ten nejsprávnější čas důležité góly. Na podzim 1986 prohrála Škodovka v Ostravě 3:4 a Sloup se trefil dvakrát. A na jaře

Stará garda z přelomu osmdesátých a devadesátých let: stojící zleva: Ivan Bican, Jiří Němec z ČSAD, Jiří Sloup, Eda Kubata, František Sudík, Zdeněk Michálek, František Čaloun, Dole zleva: Karel Šilhavý, Jaromír Mysliveček, Stanislav Štrunc, Miloš Paul a Karel Süss.

1987, kdy plzeňský tým podnikal záchranářské práce, přijeli do Štruncových sadů Boheminas. V tabulce byli sice první, ale Plzeň je porazila 3:0. Československý sport druhý den napsal: „Sloup si vzpomněl na zlaté časy v zelenobílém dresu. Míč z prvního trestného kopu z více než dvaceti metrů umístil přesně k tyči, podruhé téměř z třiceti metrů se trefil pod břevno branky překvapeného Švengra.“ Úspěšný kanonýr byl několikrát v sestavě kola, Plzeň se celé jaro snažila, ale nakonec sestupu stejně neunikla.

V druholigovém ročníku 1987–88 bojovala Škodovka o postup mezi elitu s Brnem a v dubnu se oba celky utkaly v Plzni v rozhodujícím duelu. Přes 20 000 diváků ve Štruncových sadech dlouho nevidělo branku, až tři minuty před koncem rozhodl Jiří Sloup o vítězství 1:0 a prakticky i o návratu mezi nejlepší celky republiky. „Po faultu si postavil míč na trestný kop Sloup a z 25 metrů prostřelil zeď a překonal nešťastného Tulise. Plzeňské ochozy explodovaly,“ popsala rozhodující moment Mladá fronta. I mezi elitou patřil Jiří Sloup k oporám zadních řad a také k úspěšným kanonýrům. Například doma se Slovanem Bratislava zařídil výhru 2:1 dvěma góly, o vítězství 4:2 se Slavii se přičinil jednou brankou nebo na jaře 1989 při výhře 4:1 s Interem Bratislava skóroval dvakrát. Přesto Škodovka sestoupila a v létě 1989 pověsil Jiří Sloup prvoligové kopačky na hřebík. Odešel v šestatřiceti letech po sezoně, ve které dal devět gólů.

V naší nejvyšší soutěži sehrál Jiří Sloup celkem 231 utkání (155 za Škodu Plzeň, 76 za Bohemians) a nastřílel 48 gólů (28 za Škodu Plzeň, 20 za Bohemians). Za áčko Československa sehrál 8 mezinárodních zápasů, ve kterých odehrál 571 minut. Dnes se legenda Viktorie potýká s vážnými zdravotními problémy. Přesto navštěvuje prvoligová i pohárová klání svého klubu. Ke kulatému jubileu mu jistě přijde popřát hodně gratulantů. Fronta bývalých spoluhráčů, kamarádů, ale i obdivovatelů a fanoušků bude zcela určitě hodně dlouhá.....

Podaří se českobudějovickému Dynamu zachránit?

Po podzimní části ročníku patřilo Českým Budějovicím patnácté místo, které znamená pád do druhé ligy. I přes několik trenérských rošád, jež klub učinil, se mu z vod sestupových nepodařilo vyplout, byť v utkání čtyřadvacátého ligového kola Dynamo porazilo favorizovaný Jablonec.

Úspěchy z dob minulých

Ač jsou České Budějovice jedním z nejstarších klubů v České republice, fotbal se tam oficiálně začal hrát v roce 1905, velkých úspěchů se dočkaly až v 90. letech. Do té doby hrálo Dynamo, s výjimkou prvoligových ročníků 1947/48, 1985/86 a 1986/87, v nižších soutěžích. Poprvé na sebe České Budějovice výrazně upozornily v roce 1985, kdy se probojovaly až do finále Českého poháru. Nad jejich síly však byla Dukla Praha. Následně se již z Jihočechů stali pravidelní účastníci první ligy. Blízko k zisku české pohárové trofeje bylo Dynamo také v roce 1991, ale i tentokrát si jeho hráči odnesli po prohře ve finálovém klání s Baníkem Ostrava stříbrné medaile. V sezóně 1993/94 obsadily České Budějovice šestou příčku, jejich nejlepší umístění v historii. V tomto období se na českém fotbalovém nebi začala rodit nová hvězdička. Tou nebyl nikdo jiný než mnohonásobný český reprezentant, který si vyzkoušel angažmá v Manchesteru United, Benfice Lisabon či římském Laziu, Karel Poborský, jenž je dnes předsedou představenstva ji-

hočeského klubu. Stejně umístění si Jihočeši zopakovali o tři roky později. Vzápětí poprvé ve své historii Budějovičtí českou nejvyšší soutěž opustili, což si poté ještě po úspěšných návratech dvakrát zopakovali a to v letech 2001 a 2005. O rok později se do Gambrinus ligy vrátili a od té doby se sestupu úspěšně vyhýbají.

Tři změny na postu hlavního kouče

V této sezóně se však Dynamu určitě nedaří podle jeho představ, i když po úvodním duelu ročníku tomu nic nenasvědčovalo. České Budějovice totiž po brance Rudolfa Otepyky vydolovaly tři body z domácího klání se silnou Olomoucí. Nicméně v dalších pěti kolech si na své konto připsaly pět porážek. Došlo tak k první změně na trenérském postu. Františka Cipra nahradil Miroslav Soukup, jenž pár dnů před svým jmenováním koučem Budějovic odešel ze Slovácka. V deseti duelech, ve kterých Soukup Dynamo vedl, bral jeho celek dvanáct bodů a před zimní přestávkou mu patřila patnáctá příčka v ligové tabulce. Před startem jara však přišla vysoká prohra v ligové generálce v utkání s Mladou Boleslaví a Miroslav Soukup byl odvolán ještě před

jarními ligovými zápasy. Nahradil ho Pavol Švantner, jeho dosavadní asistent. S vedením týmu mu pak pomáhají bývalí fotbalisté Martin Vozábal a Jiří Lerch. Jenomže i během jara se České Budějovice trápí a zaznamenaly jednu jedinou výhru, když překvapivě porazily ve 24. ligovém kole v poměru 2:1 Jablonec. Pro úplnost dodejme, že o budějovické branky se postarali Ivo Táborský a Petr Benát. V první řadě však musí Dynamo mrzet jarní prohry s jeho soupeři v boji o ligovou příslušnost pro nadcházející ročník. Padlo totiž v Příbrami a také vysoko podlehlo v domácím prostředí Teplicím.

V zimě dorazily na jih Čech posily z Viktorie

V zimním přestupném termínu se Budějovičtí rozhodli pro několik změn. V první řadě dal klubu své sbohem Tomáš Řepka, se kterým byla rozvázána smlouva. České Budějovice dále opustili srbský útočník Miroslav Markovič, jenž nyní nastupuje za Brno, či brazilský středopolař Fernando Hudson. Naopak směr jižní Čechy nabrala dvojice viktoriánů. Na hostování odešli do Dynama ofenzivně ladění fotbalisté Jakub Hora, který se pravidelně objevuje v základní jedenáctce, a Edgar Malakyan. Arménský hráč nedostával na začátku jarní části ročníku tolik příležitostí jako první jmenovaný viktorián, ale nyní i on obvykle nastupuje. Něco podobného platí také o Jaroslavu Černém, jenž se do Dynama vrátil po angažmá v pražské Slavii, tureckém Ankaragücü a Senici. V základní jedenáctce se také objevují velmi často nové tváře v řadách defenzivních. Tou první je Václav Ježdík, jenž ještě na podzim hájil čest a slávu Teplic, dalšího klubu, který nyní řeší záchranářské starosti. Druhým nováčkem v budějo-

GAMBRINUS TĚ ZVE NA PIVO

PO ZÁPASE JEDNO NA NÁS, TAKŽE DRUHÉ PIVO GAMBRINUS MÁŠ ZDARMA!

Zastav se po skončení zápasu 26. kola Gambrinus ligy 2012/2013

FC VIKTORIA PLZEŇ - SK DYNAMO ČESKÉ BUDĚJOVICE

na pivo Gambrinus do jedné z uvedených hospod a výměnou za tento kupon dostaneš druhé pivo Gambrinus ZDARMA.

U PECHTŮ, KVĚTNÁ 414, PLZEŇ - SLOVANY
PIVNÍ BAR PIONÝR, SKUPOVA 4, PLZEŇ - JIŽNÍ PŘEDMĚSTÍ
SALOON, ZABĚLSKÁ 3, PLZEŇ - DOUBRAVKA
PIVNICI SLADOVNICKÁ, SLADOVNICKÁ 4, PLZEŇ - LOBZY
SPORT BAR ASTRA, DLOUHÁ 57, PLZEŇ - LOBZY
RESTAURACE ALFA, ROKYCANSKÁ 7, PLZEŇ - LOBZY
BOWLING U PAPIRNY, PAPIRNICKÁ 3, PLZEŇ - V. PŘEDMĚSTÍ
MERLIN, ŠPÁLOVA 17, PLZEŇ - BOLEVEC
BAAROVKA, BAAROVA 25, PLZEŇ - JIŽNÍ PŘEDMĚSTÍ
BALATON, KAZNĚJOVSKÁ 49, PLZEŇ - BOLEVEC
NA POTRAVINÁCH, RADČICKÁ 4, PLZEŇ - JIŽNÍ PŘEDMĚSTÍ

SPORT BAR ČECHOVKA, ČECHOVA 24, PLZEŇ - J. PŘEDMĚSTÍ
SPORT BAR MÁJOVKA, KLATOVSKÁ TRIDA 33, PLZEŇ - J. PŘEDMĚSTÍ
SPORT BAR SKVRŇNANY, MACHÁČKOVA 26, PLZEŇ - SKVRŇNANY
CAFE BAR LESNÍ, LESNÍ 7, PLZEŇ - DOUBRAVKA

Akce platí pouze pro osoby starší 18 let. Kupon je možné uplatnit nejpozději týden po skončení domácího zápasu v počtu 1 ks na osobu. Vaše připomínky nám můžete zaslat na adresu akce@pilsner.sabmiller.com.

vické obraně je arménský stoper Hrayr Mkoyan. Tento šestadvacetiletý bek se zapsal hned ve svém čtvrtém startu v české nejvyšší soutěži mezi střelce a jeho zásah znamenal, že Dynamo bralo bod z půdy Brna.

Podzimní ligový zápas z 29. října 2013 SK Dynamo České Budějovice – FC Viktoria Plzeň 0:1 (0:1)

Branka: 17. Čišovský
ŽK: Darida, Čišovský, Ďuriš, Kozáčik
Rozhodčí: Karel Hruběš – Patrik Filípek, Emil Ubias
Diváci: 1 987

SK Dynamo České Budějovice: Daněk – Novák, Lengyel, Halama, Machovec – Rýdel, Javorek – Benát, Sandro (46. Klesa), Řezníček (83. Petrář) – Táborský. Trenér Miroslav Soukup

FC Viktoria Plzeň: Kozáčik – Řezník, Čišovský, Ševinský, Limberský – Horváth, Darida – Rajtoral (88. Zeman), Kolář (89. Hejda), Štípek (69. Bakoš) – Ďuriš. Trenér Pavel Vrba

Generální partner mládeže

Hlavní partner mládeže

Partneři mládeže

Významní partneři

Tři body z Jihlavy, tři body s Ostravou

Dvě úspěšná vystoupení mají za sebou mladíci viktoriánské juniorky. Ti nejprve zajížděli s vidinou přerušit smolnou sérii sedmi zápasů bez výhry do Jihlavy, což se jim nakonec podařilo. Poté přivítali v Lučňí celek Baníku Ostrava, a i v tomto duelu si připsali cennou výhru.

ložník Mladen Veselinovič. V 89. minutě upravil jihlavský Vacek na konečných 3:4.

O šest dní později zavítal do Lučňí ulice celek Baníku Ostrava. První poločas přinesl aktivní hru na obou stranách. První větší příležitost utkání měli domácí zásluhou Davida Štípka, ale brankář Andrejko byl pozorný. Bez gólového efektu skončila i slibná akce Daniela Černého ve 20. minutě. Na branku si tak diváci museli počkat až do 59. minuty. Po individuální akci Michala Lukeše a jeho následném centru do vápna, si míč s přispěním obránce Baníku našel cestu do sítě. Blízko zápisu do listiny střelců byl v 65. minutě Adam Beránek, ale mířil mimo. O deset minut později nebezpečně páčil Černý, ani on neměl v tomto případě přesnou mušku. Pokus Davida Kůžela zase zastavila tyč ostravské svatyně. Až v 84. minutě kombinační akci, kterou založil Lukeš, jenž zatáhl míč a následně prostrčil na Matěje Kyndla, uzavíral svůj letošní třináctou brankou Daniel Černý – 2:0.

Jako první se v Jihlavě prosadil v sedmnácté minutě Marek Pernglau, jehož střela si proklestila cestu za záda brankáře Matiaška – 0:1. O tři minuty později zapadl střílený centr Adama Beránka do domácí svatyně podruhé a Viktoria rázem vedla 2:0. Domáci poté ve 20. minutě s pomocí Růžičky snížili na 1:2. Ve 24. minutě viděl druhou žlutou a tím i červenou kartu plzeňský gólman Brych, kterého nahradil Jakub Šiman. Domáci, kteří měli následné minuty o jednoho hráče v poli více, si sice vynutili mírnou optickou převahu, ale bez větších gólových příležitostí. I druhý poločas nabídl přítomným fotbal bohatý na branky. Již po dvou minutách hry se hosté radovali z další branky, třetí trefu do jihlavské sítě zaznamenal po rohovém kopu Kůžela Ondřej Chocholoušek. V 50. minutě se pak prosadil po standardní situaci domácí Kavka – 2:3. O dalších devět minut později zvyšoval na 4:2 po krásné individuální akci lobem srbský zá-

..V prvním poločasu jsme naši hru přizpůsobili soupeři, nechávali jsme mu na mé gusto mnoho prostoru. Hráčům jsme chyby vytkli a ve druhé části se naše hra podstatně zlepšila. Díky tomu přišly i branky a další slibné příležitosti," komentoval utkání trenér Jiří Skála.

FC Vysočina Jihlava–FC Viktoria Plzeň 3:4 (1:2)

Branky: 22. vlastní, 50. Kavka, 89. Vacek – 17. Pernglau, 20. Beránek, 47. Chocholoušek, 59. Veselinovič
ŽK: 1:2
ČK: 24. Brych
FC Viktoria Plzeň: Brych – Vondráček (61. Hradecký), Růžička, Chocholoušek, Beránek – Domabyl (24. Šiman), Hamerník, Veselinovič (90. Hošťálek) – Štípek (61. Lukeš), Kůžel, Pernglau (80. Hvězda). Trenéři Skála, Lepeška

FC Viktoria Plzeň–FC Baník Ostrava 2:0 (0:0)

Branky: 59. vlastní, 84. Černý
ŽK: 1:2
Rozhodčí: Vaňkát – Fišer, Mudra
FC Viktoria Plzeň: Bolek – Lukeš, Růžička, Libotovský, Beránek – Kyndl, Hamerník, Černý (85. Domabyl) – Štípek (73. Hvězda), Kůžel, Hradecký (89. Hošťálek). Trenéři Skála, Lepeška.

Devatenáctka si připsala dvě remízy

Dva naprosto shodné výsledky zaznamenali v posledních dvou zápasech dorostenci Viktorie Plzeň U19. Ti nejprve doma plichtili s Pardubicemi 2:2 a poté přivezli shodný výsledek ze Zlína.

Ve 27.kole 1.dorostenecké ligy přivítala Viktoria na hřišti v Lučnici celek Pardubic. První gólový moment přišel v 8. minutě kdy se uvolnil hostující Valenta, přihrál před branku kde se k míči dostal Fousek a se štěstím překonal Švihoříka. Domáci mohli odpovědět ve 20. minutě, po kombinaci středem hřiště se dostal k míči Hrdlička, ale trefil pouze tyč Ptáčkovy branky. Vyrovnaní se dočkali domáci ve 33. minutě, Hrdlička se dostal k zakončení, jeho pokus ještě usměrnil Doležal za záda brankaře Ptáčka 1:1. Domáci se přece jen dočkali vedoucí branky v 64. minutě, Mlynařík uvolnil Kratochvíla, který střelou pod břevno nedal Ptáčkově šanci. Hosté se ale nevzdali a výsledkem jejich snahy bylo vyrovnání v 76. minutě. V poslední minutě mohli viktoriáni zápas opět strhnout na svoji stranu, ale volný Bešta ve vyložené pozici minul odkrytou branku.

U19
FC Viktoria Plzeň–FK Pardubice 2:2 (1:1)

Branky Viktorie: Doležal, Kratochvíl
Sestava: Švihořík – Palka (59.Bešta), Čihák, Piroch, Lešek – Mariánus, Kratochvíl (73.Soroka), Doležal (80.Sýs) – Šiša, Hrdlička (88.Holub), Mlynařík. Trenéři: Kohout, Schweinert, Ticháček

Úvod zápasu ve Zlíně přinesl větší aktivitu hostů a již ve třetí minutě po akci Kratochvíla vykopával míč z prázdné branky obránce domácích. Gólový moment přišel ve 26.minutě povedenou kombinací a přihrávkou Doležala zakončil střelou k tyči Šiša. Domáci odpověděli ve 32. minutě, rychlý protiútok zakončil střelou pod břevno Heger a srovnal na 1:1. Ve druhé půli nejprve zahrozili domáci v 50. minutě střelou do tyče. Gólově se však prosadili hosté, Šiša našel přihrávkou Hrdličku, který překonal brankaře Švece. Domáci poté hru otevřeli a hosté se dostávali k rychlým brejkům, z nich měli šance Doležal a především Hrdlička, kterého vychytil Švec. Domáci srovnali

v 81.minutě když se po rohovém kopu prosadil Pavlíček. Závěrečnou šanci Sýse zlikvidoval domácí brankař.

U19
Fastav Zlín–Viktoria Plzeň 2:2 (1:1)

Branky Viktorie: Šiša, Hrdlička
Sestava: Švihořík – Palka (88.Bešta), Čihák, Piroch (46. Denk), Lešek – Doležal (80.Sýs), Mariánus, Soroka (46. Hrdlička) – Šiša, Kratochvíl, Mlynařík. Trenéři: Kohout, Schweinert

Výsledky ostatních týmů

U17
Motorlet–Viktoria Plzeň 4:4 (2:3), branky Viktorie: Boček 2, Kristl, Medvěděv
Viktoria Plzeň–Vyšehrad 7:0 (2:0), branky: Medveděv 3, Ungr 2, Boček, Ruml

U16
Motorlet–Viktoria Plzeň 1:0 (0:0)
Viktoria Plzeň–Vyšehrad 6:0 (1:0), branky: Hašek 2, Sedláček 2,

Ritschel, Matějka – hráno jako přátelské utkání, neboť Vyšehrad přijel bez registračních průkazů

U15
Viktoria Plzeň–Písek 7:1, branky Viktorie: Mudra 3, Mandík 2, Rychnovský, Kulhánek
Rokycany–Viktoria Plzeň 0:1 (0:1), branka: Suchý

U14
Viktoria Plzeň–Písek 4:4 (3:2)
Rokycany–Viktoria Plzeň 1:0 (0:0)

U13
Tatran Prachatice–Viktoria Plzeň 1:14, branky Viktorie: Tomáš Kepl 5x, Pavel Šulc 4x, Patrik Klich 3x, Petr Zajíček, Vít Fleissig
FC Viktoria Plzeň–1. FK Příbram 4:6 (3:4), branky Viktorie: Plečický, Kepl, Šulc, Zajíček

U12
Tatran Prachatice–Viktoria Plzeň 4:11, branky Viktorie: Kotěšovec 3, Jindřich 2, Kodýdek, Kuhajda, Janda, Pecháček, Ruda, Jánský
Viktoria Plzeň–1.FK Příbram 1:7, branka Viktorie: Pecháček

Vítězné loučení se základní částí

Poslední utkání základní části sehrály fotbalistky Viktorie na hřišti Pardubic. Přestože si viktoriánky odvezly všechny tři body, ke spokojenosti bylo ze strany trenérů daleko.

„Nezopakovali jsme výkon z Hradce a skoro tři čtvrtiny zápasu jsme se trápili. Nedařila se rozehrávka a brankářku Pardubic jsme za celý první poločas pořádně neproověřili. Hra se zlepšila až ve druhé části. V 67. minutě jsme mírnou převahu zúročili první brankou. Pak už jsme ale dominovali. V 72. minutě zvýšila Hanžlová na 2:0 a o šest minut později Pacandová tečovala střelou Hanžlové do branky. Vytvořili jsme si ještě několik příležitostí, ale ty zůstaly nevyužity. Před-

U11
Městský přebor mladších žáků skupina C – finále - 1. kolo
Viktoria Plzeň „E“–TJ Zruč 6:2 (3:1), branky Viktorie: J. Janota 2, Brýla 2, Drtil, Tegi

ŽENY
Sparta Praha–Viktoria Plzeň 3:0 (1:0)

DOROSTENKY
SK DFO Pardubice–Viktoria Plzeň 0:5 (0:3)
Sparta Praha–Viktoria Plzeň 3:1 (1:1), branka Viktorie: Rosprimová

STARŠÍ ŽAČKY
FC Viktoria Plzeň–SK DFO Pardubice 2:0 (2:0)
Branky: Jiskrová 2x

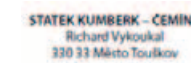
MLADŠÍ ŽAČKY
FC Viktoria Plzeň–SK DFO Pardubice 2:1 (0:1)
Branky Viktorie: Šlajsová, Kratochvílová

sezónní cíl byl tak splněn – po létech se vyhnout skupině o udržení a sestupovým starostem,“ komentoval zápas trenér Karel Fajfrlík. Nyní čekají Viktorii zápasy nadstavbové části. Tam se dvoukolově utká se Spartou, Slavií a Hradcem Králové.

SK DFO Pardubice– FC Viktoria Plzeň 0:3 (0:0)

Branky: 67' Jungová, 71' Hanžlová, 77' Pacandová
Sestava: Krýsllová - Bohmannová, Nehodová, Ondrášková, Hanžlová - Jungová, Mikysková (56' Ivaničová), Svitková (82' Strejcová), Pacandová (78' Vachlová) - Beštová, Rosprimová (67' Racková)

Partneři

Oficiální dodavatelé

Mediální partneři

Soupiska

DOMÁCÍ FC Viktoria Plzeň

Brankáři

1	Matuš Kozáčik	27. 12. 1983
24	Aleš Mandous	21. 4. 1992
33	Roman Pavlík	17. 1. 1976

Obránci

2	Lukáš Hejda	9. 3. 1990
6	Matěj Končal	8. 12. 1993
8	David Limberský	6. 10. 1983
14	Radim Řezník	20. 1. 1989
21	Václav Procházka	8. 5. 1984
27	František Rajtoral	2. 3. 1986
28	Marián Čišovský	2. 11. 1979

Záložníci

7	Martin Zeman	28. 3. 1989
10	Pavel Horváth	22. 4. 1975
11	Martin Fillo	7. 2. 1986
16	Vladimír Darida	8. 8. 1990
19	Jan Kovařík	19. 6. 1988
26	Daniel Kolář	27. 10. 1985
29	David Štípek	31. 5. 1992

Útočníci

9	Stanislav Tecl	1. 9. 1990
20	Roman Adamov	21. 6. 1982
12	Michal Ďuriš	1. 6. 1988
23	Marek Bakoš	15. 4. 1983

Hlavní trenér

Pavel Vrba	6. 12. 1963
------------	-------------

Asistenti trenéra

Karel Krejčí	20. 12. 1968
Jiří Skála	10. 10. 1973
Pavel Průša	24. 11. 1961

HOSTÉ SK Dynamo České Budějovice

Brankáři

1	Michal Daněk	6. 7. 1983
30	Zdeněk Křížek	16. 1. 1983

Obránci

5	Pavel Novák	30. 11. 1989
6	Roman Lengyel	3. 11. 1978
12	Jan Halama	14. 7. 1988
16	Aleš Hanzlík	6. 2. 1987
21	Václav Ježdík	3. 7. 1987
23	Jaroslav Machovec	5. 9. 1986
25	Hrayr Mkoyan	2. 9. 1986

Záložníci

2	Roman Wermke	23. 7. 1994
10	Michal Klesa	13. 5. 1983
14	Edgar Malakyan	22. 9. 1990
18	Jakub Hora	23. 2. 1991
19	Filip Rýdel	30. 3. 1984
20	Petr Javorek	9. 2. 1986
22	Petr Benát	20. 5. 1980
25	Jose Ferreiro da Silva Sandro	19. 3. 1986
26	Jaroslav Černý	23. 6. 1979

Útočníci

4	Zdeněk Linhart	5. 3. 1994
7	Jakub Řezníček	26. 5. 1988
14	Tomáš Stráský	15. 4. 1987
17	Ivo Táborský	10. 5. 1985

Hlavní trenér

Pavol Švantner

Asistenti trenéra

Martin Vozábal, Jiří Lerch

Tabulka Gambrinus ligy po 25. kole

1.	FC Viktoria Plzeň	25	17	5	3	46:16	56
2.	AC Sparta Praha	25	16	6	3	43:18	54
3.	FK Baumit Jablonec	25	11	8	6	43:33	41
4.	SK Sigma Olomouc	25	11	8	6	34:24	41
5.	FC Slovan Liberec	25	12	5	8	35:31	41
6.	Dukla Praha	25	9	11	5	40:28	38
7.	FK Mladá Boleslav	25	10	6	9	31:31	36
8.	SK Slavia Praha	25	7	9	9	28:29	30
9.	FC Vysočina Jihlava	25	6	12	7	29:36	30
10.	Zbrojovka Brno	25	8	4	13	27:42	28
11.	1. FC Slovácko	25	7	6	12	28:34	27
12.	1. FK Příbram	25	6	9	10	24:34	27
13.	FC Baník Ostrava	25	6	7	12	28:36	25
14.	FC Hradec Králové	25	5	9	11	25:34	24
15.	FK Teplice	25	5	8	12	26:39	23
16.	Dynamo České Budějovice	25	5	5	15	19:41	20

Mistrovský pohár dorazil do Štruncových sadů

Sen mnoha generací plzeňských hokejových příznivců se stal v neděli 21. dubna 2013 skutečností. Indiáni totiž v nastavení dramatického finálového utkání se Zlínem rozhodli brankou Martina Straky o historickém zisku mistrovského titulu.

Den po vítězném utkání se hokejoví Indiáni spontánně rozhodli přesunout své oslavy do Štruncových sadů ke svým fotbalovým kamarádům, kteří jim během celé sezony vytrvale fandili. „Viktorkaaaa – Plzeeeeeeň. Červená – modrááá,” prokazoval více než dvacetihlavý hokejový hlouček znalost základních fotbalových pokřiků a srdečně se vítal s každým viktoriánem. „Kluci mi dali ten nejlepší možný dárek. Strašně jsem jim titul přál – a mají ho zcela zaslouženě. A příběh Martina Straky? To je snad na filmové zpracování,” usmíval se Pavel Horváth, který slavil v pondělí své osmatřicáté

narozeniny. Mezi pravidelné fanoušky Indiánů patřil také David Limberský: „Je to obrovský úspěch pro plzeňský sport, splněný sen pro spoustu našich fanoušků. A pokud si vezmeme, že rozhodující gól dal skoro ve stejné minutě Martin Straka, je to pohádka, kterou by asi žádný spisovatel nedokázal napsat.” Když hokejisté skandovali „double, double”, tlumočili přání všech plzeňských fanoušků. David Limberský však o fotbalovém titulu zatím mluvit nehodlá: „Šest kol před koncem je brzy cokoli řešit, nicméně pro úspěch uděláme maximum,” dodal s odhodláním.

Nejprve doma Slavia, pak do Olomouce, poté doma Liberec

Milovými kroky se blíží ke svému závěru letošní ročník Gambrinus ligy. Liga šturmuje, nabírá na obrátkách a tak zápasy osmadvacátého kola, ve kterém se Viktoria představí na hřišti olomoucké Sigmy, jsou na pořadu v týdnu.

Po dnešním utkání s Dynamem nebudeme dlouho čekat na další domácí představení Viktorie. Hned v příštím kole totiž přivítáme Slavii Praha. Tedy tým, který pod vedením trenéra Petra Rady, kterého v Plzni dobře známe z jeho zdejšího působení v letech 2001/02, se prozatím drží v polovině tabulky a to především díky úspěšnosti v domácích zápasech, kde nasbíral více jak dvě třetiny bodů. Na hřištích soupeřů se mu až doposud podařilo vyhrát pouze

jedenkrát a to v jarním utkání v Brně. Viktoria to v posledních letech doma na Slavii umí. Ve třech posledních zápasech ve Štruncových sádkách totiž konto soupeře zatížila celkem devíti brankami.

Dalším soupeřem bude ještě nedávno adept na soubor o nejvyšší příčku – Sigma Olomouc. Její ambice po podzimu zaútočit na první místo tabulky však na jaře tak

trochu vyprchaly. I tak bude čekat na Andrově stadionu na plzeňské fotbalisty tým, který se umí prezentovat pohledným kombinačním fotbalem, který bude chtít atakovat třetí příčku tabulky. Viktoria však, pokud nechce přijít o pozici lídra, nesmí ztrácet body a tak

bude muset najít na Hanáky recept. Inspiraci může brát z posledního utkání v Olomouci, kdy po dvou brankách Marka Bakoše a jedné Daniela Koláře vyhrála 3:2.

Slovan Liberec, při vyslovení jména severočeského týmu, se snad každému z fotbalových příznivců vybaví loňský vzájemný soubor v rámci třicátého kola, ve kterém si to oba týmy rozdaly ve velkém finále o mistrovský titul. Zápas, který neměl vítěze a skončil bez branek, rozhodl o tom, že mistrovský titul zůstal u Nisy. To, co se nepodařilo v květnu, vyšlo viktoriánům v listopadu, kdy si z Liberce odvezli výhru 2:1, přestože zápas dohrávali od 43. minuty bez vyloučeného Václava Procházky. Utkání s Libercem bude zároveň posledním domácím představením, neboť ve třicátém kole zamíří Viktoria do Hradce Králové.